

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 413.

Tolvte Sæssion.

101ste Møde.

Torsdagen den 31te Januar Kl. 3.

(Fortsat).

Ordføreren (Fallesen) (Fortsat):

Det vil ogsaa være de Herrer bekendt, at denne Lov udvider Søværnepligten til Søfarende paa Bornholm, hvor der jo findes en saa stor Mængde Søfolk; jeg veed vel, at man tilbligere, jeg troer ikke med Rette, idetmindste findes der ikke nogen Bestemmelse, som berettiger dertil, har taget dem ind under Tjenesten, saasnart de kom her til Kjøbenhavn, men efter Lovudkastet ville de i ethvert Fald Alle, og uden Hensyn til om de komme her til Staden, være de samme Betingelser undergivne som alt det øvrige søværnepligtige Mandskab, og man vil altsaa ogsaa paa denne Maade meget forøge den søværnepligtige Masse. Jeg skal ikke gaae ind paa at fremhæve andre af Lovens Bestemmelser; men saaledes, som den er, troer jeg, at der er god Grund til at vedtage den, og jeg gjentager for de Herrer, at hvis denne Lov ikke kommer ind, hvis De stemte imod den, fordi Bestemmelsen med Hensyn til Nummerbetyningen findes deri, saa ville de langt fra i denne Henseende at opnaae noget Bedre for Fremtiden, komme til at beholde den gamle Værnepligtslovs Regel, ifølge hvilken den, der bytter Nummer, skal opfylde de samme Betingelser, som nu fordras af en Stillingsmand, d. v. s. han skal godtgjøre, at han ikke har begaaet nogen i den offentlige Mening værdørende Handling og til Lige skaffe Attest for

godt Forhold, samt for, at han ikke er gift. Jeg skal saaledes paa det Indstændigste anbefale det høitærede Thing at gaae ind paa den foreliggende Lov, idet jeg haaber, at man, ligesom det er skeet med Hensyn til andre Love, ogsaa med Hensyn til denne maa komme til Enighed med det andet Thing.

Beck: Da det, som jeg vilde have gjort opmærksom paa, navnlig Indholdet af § 28 i den nugsældende Værnepligtslov, er blevet fremhævet af den ærede Ordfører, hvortil jeg i Gæt og Alt kan henholde mig, skal jeg frasælbe Ordet.

Ischering: Hvad angaaer den foretagne Forandring i § 9, har jeg kunnet gaae ind paa den, naaget Diæbliffet nu er det rigtige til at bruge Rigsdagens Indflydelse for at fremkalde en Lov, hvortil der i høi Grad trænges, og som i en Mæske af Aar har været lovet, nemlig en Lov angaaende Sæssionernes Holdelse og en Omdannelse af Sæssionerne, som ere Domstole af en meget vigtig Betydning; men jeg har kunnet gaae ind paa denne Paragraf, som den nu foreligger, fordi det fra alle Sider i Fællesudvalget er blevet anerkjendt, hvad der af og til har syntes at være tvivlsomt, at denne Deel af Lovgivningen om Værnepligten er aldeles uafhængig af Monarchiets Indflydelse og ligger ubelukkende under Kongerigets egen Lovgivningsmagt, altsaa staaer i et saadant Forhold til Representationens Indflydelse, at vi, som jeg haaber, nok skulle finde Mibler til at fremkalde en Lovgivning i denne Henseende af en bedre og sikrere Bestaaffenhed end